
Suhai Pál

BEFŐZÉS

Takáts Gyulának

Még ontják a napok a sugarat,
mint esti kemencefalak
a hőt, még nyári izgalomtól reszket
a test – gyikok s nők szeretkeznek

a csillámló fénnel, de meztelen
bőrükre immár nesztelen
hull az árnyék, s a puffanó avarba
egyre gyakrabban körte, alma.

A domb alatt még sárkányt ereget
a nap, spárgázza az eget,
de aki telet látott, télre gondol,
s gyümölcsöt ment a sárga lombból.

Az édes lángot tűzön főzi szét,
izzítja még a nyár dühét,
gyökerek, rostok hús alkímiája
fortyogva merül tűzhalálba.

Merül. Menekül. Természetesen
nem menekülsz másként te sem.
Költő. Édes húsod kell odavetned
a lángnyelvű, éhes ebeknek.

Agyad, mert gyilkolják a verssorok,
forró szirupban hánytörög,
szemed már kéklő szilvával mered, s dől
kifelé a dunsztosüvegéből.

KÍSÉRTETEK KORA

Meglassul olykor az idő futása,
néma árkok alján vize megalvad,
fáradtan, lustán mégis elindul,
de a nyíratlan park homályán
lándzsás vasakba botlik.
Emitt békafej: éber álom
a szunnyadó kútvdörben,
elnémult esztendőök csöndje nyikordul,
s a múltból galambraj billen az égre.
Megtorlódik az idő, megreked árja
egy-egy bozótban – árkok mélyén,
drótozott kútvdörben vize megalvad.
Benned is megsűrűsödik az emlék,
lábad asztal alatt kalimpál,
Mama terít, s a szibériai hóesésből
Papa is újra előlép.
Túnt arcok és nyarak kísértének,
elfeledett, régi ízek a szádban,
s föld alatti dohogás hangja füledben,
s míg kezvedben az unt kaleidoszkóp
a széthullott képeket újra kirakja,
és látod a múltad, a változatlan hatalma
bekerít, és most már ez nyargal
rajtad át: a mozdulatlan.

Szántó Piroska

A SZIGET

*„Wir fahren gegen Engelland”
(Régi német katonadal)*

A rózsaszín-szürke ruhám jó lesz, de a kalap! Azt mondják, muszáj kalapot venni – ki hallott ilyet – égő nyárban és szocializmusban. Felajzottan nézelődök a Belvárosban – úgyis ott lakom –, közben egy tucat ismerős asszony, lány súgja oda: ti is meg vagytok híva? – Mire én: És neked sincs kalapod? Mert nekem nincs. Télen kucsma, még jó, ha nem az a füles orosz sapka, amit a buzgók hordanak, nekem azért is fehér kucsám van, nyáron zsebben hordott svájcisapka vagy színes parasztkendő hurkába csavarva